Lietas arhīva Nr. 1A-0106-20/18
ECLI:LV:VRT:2020:0527.1A71010620.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2020.gada 27.maijā

Vidzemes rajona tiesa,
tiesnese Valsts amatpersona,
Vidzemes rajona tiesas tiesnese Kornēlija Poča 2020.gada 27.maijā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ 2020.gada 20.februāra lēmumu Nr. PC402803/1

Aprakstošā daļa

2019.gada 30.augustā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektore Linda Jakovele sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr. NK376976 par to, ka 2019.gada 30.augustā pulksten 21:15/adrese/, virzienā no mājām /Nosaukums A/ uz /Nosaukums B/-2 pusi nenoskaidrots vadītājs ar nenoskaidrotu transportlīdzekli, agresīvā veidā vadot transportlīdzekli, uzbrauca ZAAO atkritumu kastei, to bojājot. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 149. ^{4} panta četrpadsmitajā daļā, 149.^{16} panta piektajā daļā.

2019.gada 31.augustā /pers. C/ sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC402803 par to, ka 2019.gada 30.augustā pulksten 21.15 /adrese/, pa Agras ielu virzienā no mājām /Nosaukums B/ uz Rīgas ielas pusi, /pers. A/ vadīja Audi A6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, bojājot atkritumu konteineru, neizvēloties atbilstošu ātrumu, ņemot vērā ceļa un meteoroloģiskos apstākļus. No negadījuma vietas aizbrauca, neziņojot par to likumā noteiktajā kārtībā. Ar šādu rīcību /pers. A/ izdarījis pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajā daļā un 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā.

2019.gada 20.septembrī pieņemts lēmums par administratīvā soda- naudas soda 200,00 EUR apmērā uzlikšanu /pers. A/.

2019.gada 30.septembrī /pers. A/ iesniedzis Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldē sūdzību par administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC402803.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ lēmumu nolemts Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora Ginta Bērtulsona 2019.gada 20.septembra lēmumu Nr.PC402803 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

No administratīvā pārkāpuma lietas augstāka iestāde konstatē, ka 2019.gada 30.augustā jaunākā inspektore L.Jakovele sastādīja transportlīdzekļa apskates protokolu, kur norādīts, ka, piedaloties /pers. A/, personas kods /personas kods/, izdarīta transportlīdzekļa /TL marka/ A6, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, apskate. Apskatē izmantots fotoaparāts. Transportlīdzeklim konstatēti bojājumi: kreisais priekšējais spārns, kreisais atpakaļskata spogulis, kreisās priekšējās durvis. /pers. A/ atteicies parakstīt transportlīdzekļa apskates protokolu.

2019.gada 31.augustā pulksten 00:30 /pers. A/ sniedzis paskaidrojumu, kur norādījis, ka 2019.gada 30.augustā ap pulksten 19:00 atradies savā dzīvesvietā /adrese/. Lietojis alkoholiskos dzērienus. Nezinot, kā viņa piederošajam transportlīdzeklim radušies bojājumi. Neesot nekur braucis. Vairāk neko nevarot paskaidrot, jo neatceroties. Paskaidrojumu atteicies parakstīt.

2019.gada 31.augusta ziņojumā jaunākā inspektore L.Jakovele norāda, ka 2019.gada 30.augustā pildījusi pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru G.Steiku. pulksten 21:20 saņēmuši informāciju, ka /adrese/, nenoskaidrots vadītājs ar nenoskaidrotu transportlīdzekli uzbraucis atkritumu tvertnei, bojājot to. Braucot uz negadījuma vietu, pretim braucis Audi A6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kuru vadījis vīrietis zaļā kreklā, tumšā jakā. Sastādījusi CSNg reģistrēšanas protokolu. Pieņēmuši paskaidrojumu no mājas /Nosaukums B/ saimnieka, kurš paskaidrojis, ka neilgi pēc negadījuma garām pabraucis transportlīdzeklis /TL marka/ A6, kuram bijusi bojāta kreisā puse. Noskaidrojuši, ka transportlīdzeklis pieder /pers. A/. Aizbraukuši uz /pers. A/ dzīvesvietu, kur redzējuši stāvēšanai novietoto transportlīdzekli /TL marka/ A6, un pie tā atradušies trīs vīrieši un sieviete. Transportlīdzekļa īpašnieks atbildis pazīmēm, kādu redzējusi, vadot transportlīdzekli Agrā. Individuālajā kompaktā kamerā dzirdams, ka /pers. A/ sieva norāda, ka transportlīdzekli vadījis /pers. A/, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā.

2019.gada 31.augustā jaunākais inspektors G.Steiks sniedza ziņojumu par lietas faktiskajiem apstākļiem, kur norāda, ka ap pulksten 21:20 saņēmuši informāciju, ka /adrese/, nenoskaidrots vadītājs ar nenoskaidrotu transportlīdzekli uzbraucis atkritumu tvertnei, bojājot to. Braucot uz negadījuma vietu, pretim braucis transportlīdzeklis /TL marka/ A6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kuru vadījis vīrietis zaļā T- kreklā, tumšā jakā. Ticis sastādīts CSNg reģistrēšanas protokolu. Pieņēmis paskaidrojumu no mājas /nosaukumsB/ saimnieka, kurš paskaidrojis, ka neilgi pēc negadījuma garām pabraucis transportlīdzeklis /TL marka/ A6, kuram bijusi bojāta kreisā puse. Noskaidrojuši, ka transportlīdzeklis piederot /pers. A/. Aizbraukuši uz /pers. A/ dzīvesvietu, kur redzējuši stāvēšanai novietoto transportlīdzekli /TL marka/ A6, un pie tā atradušies trīs vīrieši un sieviete. Personām jautājuši kā radušies bojājumi transportlīdzeklim, viņi atzinuši, ka tie radušies /adrese/, Agras ielā, blakus mājām /Nosaukums B/, uzbraucot atkritumu tvertnei. /pers. E/ norādījusi, ka viņa vadījusi transportlīdzekli un izraisījusi CSNg. Jautājot par lietas faktiskajiem apstākļiem, kā arī izskaidrojot kāda atbildība iestājas par notikuma vietas atstāšanu, /pers. E/ paskaidrojusi, ka transportlīdzekli vadījis viņas vīrs /pers. A/, kurš arī izraisījis CSNg un atstājis notikuma vietu. /pers. A/ atteicies parakstīt visus administratīvo pārkāpumu lietu materiālus. Transportlīdzekļa īpašnieks atbildis pazīmēm, kādu redzējis, vadot transportlīdzekli /TL marka/.

2019.gada 3.septembrī ar izejošo Nr.20/17/2-451093 uz dzīvesvietu /pers. A/ nosūtīts administratīvā pārkāpuma protokola eksemplārs Nr.PC402803 un pavēste par lietas izskatīšanu, kur norādīts, ka 2019.gada 20.septembrī pulksten 11:00 Cēsu novadā, /adrese/ pie vecākā inspektora

G.Bērtulsona jāierodas uz lietas izskatīšanu.

Latvijas APK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

2019.gada 20.septembrī vecākais inspektors G.Bērtulsons, pārkāpēja klātbūtnē, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un, saskaņā ar Latvijas APK 32.-37., 268.- 274[1].pantiem un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC402803 par /pers. A/ administratīvo sodīšanu, par izdarītiem pārkāpumiem, atbildība par kuriem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16] panta piektajā daļā un 149.[4] panta četrpadsmitajā daļā - nolemjot uzlikt naudas sodu 200 euro apmērā.

Apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu - nav konstatēti. Apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu - nav konstatēti.

2019.gada 20.septembrī pulksten 14:25 /pers. A/ pašrocīgi uzrakstīja paskaidrojumu, kur norādīja, ka 30.augustā sarunājis, ka brauks skatīties viņa transportlīdzekli, lai pārdotu. Nesagaidot pircēju, atstājis transportlīdzekli darbā un aizgājis mājās. Kad atbraukuši pircēji, tie vēlējušies izbraukt. Izstāstījis, kur atrodas transportlīdzeklis, un norādījis, lai to atdzen uz mājām. Kad ticis atdzīts transportlīdzeklis, tad tas bijis sasists.

tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

Lietā ir strīds vai /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.PC402803 norādītajā laikā un vietā vadījis transportlīdzekli /TL marka/ A6, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, tātad vai /pers. A/ ir atbilstošais subjekts, kas izdarījis augstāk minēto pārkāpumu.

Lietā nav strīda, un ir pierādīts ar CSNg reģistrēšanas protokolu Nr.NK376976, transportlīdzekļa /TL marka/ A6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ apskates protokolu, /pers. G/ paskaidrojumu, /pers. A/ paskaidrojumiem un foto izdrukām, ka transportlīdzekļa /TL marka/ A6, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājs izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, iebraucot atkritumu tvertnē, bojājot to. Pēc ceļu satiksmes negadījuma atstāja notikuma vietu, aizbraucot, neziņojot par to likumā noteiktā kārtībā.

2019.gada 31.augustā pulksten 02:05 jaunākais inspektors Guntars Steiks /pers. A/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC402675 par to, ka 2019.gada 30.augustā pulksten 21:15 /adrese/ pa Agras ielu /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ A6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā.

Ar savu rīcību /pers. A/ izdarīja Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkta prasību pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā.

Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.PC402675 pēc piekritības izskatīšanai tika nosūtīta Vidzemes rajona tiesai (Cēsīs).

Lai vispusīgi un objektīvi izskatītu iesniedzēja /pers. A/ sūdzību Nr.20/17-245733 no 2019.gada 30.septembra, kā arī pārbaudītu pieņemtā lēmuma Nr.PC402803 likumību un pamatotību, iestāde uzskatīja, ka nepieciešams saņemt nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC402675 (lietas Nr. 171056019 Vidzemes rajona tiesā), kur norādīta lietā noskaidroto apstākļu būtība, kas ir pamatā nolēmuma pieņemšanai.

Augstāka iestāde norāda, ka lietā Nr.PC402803 nozīmīga ir nevis pati lieta Nr.PC402675, bet gan tajā taisītais nolēmums, tāpēc bija svarīgi to sagaidīt, pirms pārbaudīt pieņemtā lēmuma Nr.PG402803 likumību un pamatotību, jo nav pieļaujama situācija, ka par vienu un to pašu strīdus priekšmetu (vai /pers. A/ ir administratīvā pārkāpuma subjekts) dažādas institūcijas taisa atšķirīgus nolēmumus, kā tas varētu būt arī konkrētajā gadījumā.

2019.gada 04.novembra Vidzemes rajona tiesas spriedumā lietā Nr. 171056019 motīvu daļā norādīts, ka "Tiesnese atzīst, ka ar minēto lietā esošo administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC402675, policijas darbinieku /pers. H/ un /pers. C/ dienesta ziņojumiem, abu minēto policijas darbinieku liecībām tiesas sēdē, Body kameras ierakstā dzirdamajiem /pers. E/ paskaidrojumiem ir pierādīts fakts, ka /pers. A/ 2019. gada 30. augustā pulksten 21.15 Amatas novadā, Drabešu pagasta, Agrā pa Agras ielu, virzienā no mājām /Nosaukums B/ " uz Rīgas ielas pusi, vadījis sev piederošo transportlīdzekli /TL marka/ A6 ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ līdz brīdim, kad to novietojis pie savas dzīvesvietas /adrese/.

Tiesnese J. Geidāna paskaidrojumus par to, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli protokolā norādītajā laikā un vietā, ka nezin, kas vadījis transportlīdzekli, jo 2019.gada 30. augustā aizgājis no darba kājām laikā no pieciem līdz septiņiem, atstājot kolēģim transportlīdzekļa atslēgas, kas tās iedevis iepriekš sarunātiem nepazīstamiem transportlīdzekļa pircējiem, kas ar mašīnu aizbraukuši, atzīst par nepierādītiem un nepamatotiem.

Spriedumā norādīts, ka /pers. A/ sieva /pers. E/ zinājusi konkrētos lietas apstākļus par to, ka viņas vīrs ir vadījis alkohola reibumā transportlīdzekli un izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, to pierāda ierakstā dzirdamais /pers. E/ izteiktais jautājums - cik tas maksās, vai nevar ko sarunāt.

Tiesnese atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem - ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 402675, Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 62, liecinieku /pers. H/ un /pers. C/ dienesta ziņojumiem un liecībām tiesas sēdē ir pierādīts, ka /pers. A/ 2019. gada 30. augustā pulksten 21.15 Amatas novadā Drabešu pagasta, Agrā pa Agras ielu, virzienā no mājām /Nosaukums A/ uz Rīgas ielas pusi, vadījis transportlīdzekli /TL marka/ A6 ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, būdams neatļautā alkoholisko dzērienu iespaidā, t.i., brīdī, kad alkohola koncentrācija asinīs bijusi 2,43 promiles.

2019. gada 19.novembrī Vidzemes rajona tiesā tika saņemta /pers. A/ apelācijas sūdzība par Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 04.novembra spriedumu lietā Nr. 171056019.

2020. gada 20.janvāra Vidzemes apgabaltiesas spriedumā lietā Nr. 171056019 nospriests atcelt Vidzemes rajona tiesas tiesnese s 2019.gada 04.novembra spriedumu un izbeigt lietvedību /pers. A/, personas kods /personas kods/, administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 171056019, jo to, ka /pers. A/ 2019. gada 30. augustā pulksten 21:15 Amatas novadā Drabešu pagasta, Agrā pa Agras ielu, virzienā no mājām /Nosaukums A/ uz Rīgas ielas pusi, vadījis transportlīdzekli /TL marka/ A6 ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, būdams neatļautā alkoholisko dzērienu iespaidā, ir balstīts uz pieņēmumiem, nevis pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā, savukārt, lietā netiek apšaubīts, ka protokolā minētais fakts tiek saistīts ar šajā lietā un vietā notikušu atkritumu konteinera bojāšanas faktu, par ko sastādīts cits administratīvā' pārkāpuma protokols un /pers. A/ sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149 [4].panta četrpadsmitajā daļā un 149 [16].panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lietā iegūtie pierādījumi ir jāvērtē savstarpējā saistībā un sakarībā, tos nedrīkst vērtēt atrauti vienu no otra.

Augstāka iestāde konstatē, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir pietiekoši pierādījumi, konkrēti, administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC402803, lēmums Nr.PC402803, policijas darbinieku /pers. C/ un /pers. H/ ziņojumi, video ieraksts no individuālās kompaktās video kameras, kur dzirdams /pers. E/ paskaidrojums, Vidzemes rajona tiesas sprieduma noraksts un Vidzemes apgabaltiesas sprieduma kopija lietā Nr. 171056019, kas apliecina, ka /pers. A/ protokolā Nr.PC402803 norādītajā vietā un laikā bija transportlīdzekļa vadītājs.

Augstāka iestāde atzīst, ka, lai gan policijas darbinieku dienesta ziņojumi un liecības nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Augstāka iestāde atzīst, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieku izklāstu par konkrēto notikumu, un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai viņi sniegtu nepatiesu lietas apstākļu atspoguļojumu gan par transportlīdzekļa vadīšanas faktu un citiem apstākļiem.

Augstāka iestāde atzīst, ka to, ka bija noticis ceļu satiksmes negadījums CSL 1.panta 7.punkta izpratnē, pierāda CSNg reģistrēšanas protokols Nr.NK376976 un transportlīdzekļa apskates protokols. Konkrētajā lietā zaudējumu nodarīšanas fakts pierādīts ar /pers. G/ paskaidrojumu, kurā viņš ir norādījis, ka CSNg rezultātā ir bojāti atkrituma konteineri, ko arī apstiprina policijas darbinieku veiktie foto uzņēmumi.

CSN 39.1. punktā minēts, ka, ja nodarīti bojājumi trešās personas mantai, konkrētajā gadījumā, atkritumu konteineram, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu, savukārt 39.4.punktā noteikts, ka par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem. Izņēmumu no šīs prasības nav, jo neatkarīgi no tā, kurš vainojams ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, neviens no negadījumā iesaistītajiem transportlīdzekļu vadītājiem nedrīkst atstāt notikuma vietu, jo Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.16 panta piektajā daļā minētā pārkāpuma objektīvo pusi raksturo darbības, atstājot negadījuma vietu pēc objektīvi notikušā negadījuma. Turklāt tas ir formāls sastāvs, kas izslēdz vērtēt personas attieksmi pret darbības sekām, un šādu administratīvo pārkāpumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu. Līdz ar to augstāka iestāde atzīst, ka /pers. A/ nav rīkojies atbilstoši CSN prasībām, kā rezultātā tika izraisīta sadursme, pēc kā atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu.

Augstāka iestāde norāda, kas tas, kuram no pierādījumiem dodama priekšroka salīdzinājumā ar citu pierādījumu, ir pierādījumu novērtēšanas jautājums. Rezultātā iestādei ir jānonāk pie secinājuma, kuri pierādījumi ir ticami un līdz ar to tiem dodama priekšroka, neatkarīgi no tā, kuras personas apgalvojumu pierādījumi apstiprina. Augstāka iestāde ir izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā.

Augstāka iestāde atzīst par nepamatotiem un nepierādītiem /pers. A/ sūdzībā un paskaidrojumos norādīto to, ka viņš nav izdarījis protokolā aprakstīto pārkāpumu, jo /pers. A/ paskaidrotais neapstiprinās ar citiem lietā esošajiem paskaidrojumiem.

Augstāka iestāde konstatē, ka vecākais inspektors G.Bērtulsons ir pareizi novērtējis lietas apstākļus un /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektās daļas un 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas. Tas apstāklis, ka sūdzības iesniedzējam ir cits viedoklis, nenozīmē, ka pārkāpums nav noticis. Ceļu satiksmes apstākļu vērtēšana, pārkāpuma fiksēšana un protokola sastādīšana neietilpst /pers. A/ kompetencē.

Augstāka iestāde atzīst, ka ar administratīvajā lietā esošajiem pierādījumiem, administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu lietā Nr.PC402803, CSNg reģistrēšanas protokolu Nr.NK376976, transportlīdzekļa apskates protokolu, /pers. H/ un /pers. C/ ziņojumu kopijām /pers. A/ paskaidrojumiem, /pers. G/ paskaidrojuma, foto uzņēmumiem, video ieraksta no individuālās kompaktās video kameras, Vidzemes rajona tiesas sprieduma noraksta lietā Nr. 171056019, Vidzemes apgabaltiesas sprieduma kopijas lietā Nr. 171056019 un /pers. A/ sūdzību, ir pilnībā pierādīta /pers. A/ vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta četrpadsmitās daļas un 149.^{16}.panta piektās daļas administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

2020.gada 19.martā Vidzemes rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2020.gada 20.februāra lēmumu Nr. PC402803/1.

Sūdzībā /pers. A/ minējis tālāk izklāstītos argumentus.

Kategoriski noliedzot, ka būtu 2019.gada 30.augustā pulksten 21.15 vadījis automašīnu. Iebildumus rakstiski izteicis savā sūdzībā par sākotnējo lēmumu.

Ar 2020.gada 20. janvāra Vidzemes apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.171056019 sakarā ar šo gadījumu esot atzīts, ka neesot pierādīts, ka viņš galējā lēmumā norādītajā laikā būtu vadījis konkrēto automašīnu. Sprieduma 4.1pp. otrā rindkopā tiesa norāda, "Tajā pat laikā lietā nav iegūti citi pierādījumi par /pers. A/ darbībām 2019.gada 30. augustā laika posmā līdz viņa aizturēšanai pulksten 23.06."

Tādējādi policijas lēmuma nepareizība izpaužas tajā, ka policija galējā lēmumā pilnīgi bez jebkādiem pierādījumiem secina, ka augstāk norādītajā laikā viņš vadījis automašīnu, izraisījis sadursmi un aizbraucis no negadījuma vietas.

Satversmes 92. pants nosaka: "Ikviens var aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses taisnīgā tiesā. Ikviens uzskatāms par nevainīgu, iekams viņa vaina nav atzīta saskaņā ar likumu..... " Senāta Administratīvo lietu departaments 03.03.2009. spriedumā lietā Nr.SKA-48/2009 nosprieda: „Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija. " Saskaņā administratīvā procesa principu in dubio pro civis] (piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 29.04.2009. spriedums Nr.P129022608, 10.punkts, 2011.gada 28.novembra spriedums lietā Nr. 142010009 13.punkts) pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu privātpersonai.

Viņa lietā trūkstot neapšaubāmu un ticamu pierādījumu administratīvā pārkāpuma sastāva faktam.

2020.gada 11.maijā Vidzemes rajona tiesā Madonā saņemti VP Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja paskaidrojumi administratīvā lietā, kuros iestāde norāda, ka /pers. A/ sūdzība ir nepamatota un noraidāma, bet Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ 2020.gada 20.februāra lēmums Nr.PC402803/l ir pamatots un tiesisks.

Augstāka iestāde uzskata, ka atbilstoši Latvijas APK 243.pantam, ir pareizi novērtējusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā. Lietā ir pietiekoši pierādījumi, tāpēc nolemts Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora G. Bērtulsona 2019.gada 20.septembra lēmumu Nr.PC402803 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Augstākas iestādes lēmumā ir izklāstīti un vispusīgi izvērtēti visi tie apstākļi, uz kuriem tiek pamatota /pers. A/ sūdzība.

Augstāka iestāde uzskata, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieku –/pers. C/ un /pers. H/ sniegto lietas apstākļu izklāstu, ka /pers. A/ atpazinuši kā transportlīdzekļa vadītāju, kā arī no lietas materiāliem nepārprotami konstatējama administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC402803 norādītā pārkāpuma būtība, kas apliecina, ka /pers. A/ protokolā Nr.PC402803 norādītajā vietā un laikā bija transportlīdzekļa vadītājs.

Attiecībā uz sūdzībā norādīto par nevainīguma prezumpcijas pārkāpšanu augstāka iestāde norāda, ka atbilstoši Satversmes 92. pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai ir jāpierāda personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Tomēr sūdzības iesniedzējs /pers. A/ kļūdaini uzskata, ka pastāv princips, kas uzliek par pienākumu jebkuras šaubas tulkot par labu pie atbildības saucamajai personai. No kriminālprocesa pamatprincipa - nevainīguma prezumpcijas - izrietošajam principam in dubio pro reo (šaubas par labu apsūdzētajam) radniecīgais publiskajā

pārvaldē piemērojamais princips in dubio pro civis (šaubas par labu cilvēkam) nozīmē, ka iestādei, lemjot par privātpersonai nelabvēlīga lēmuma izdošanu, pamatotu šaubu gadījumā tās jātulko par labu indivīdam. Ar pamatotām šaubām šī principa kontekstā nav saprotamas jebkuras šaubas, bet gan tādas, kas ir vērstas uz lietas izlemšanai izšķirošiem aspektiem un kuras lietas izskatīšanas gaitā, noskaidrojot un izvērtējot visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, nav iespējams novērst (salīdzinājumam sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 28. augusta lēmuma lietā Nr. SKA-331-09 13.punktu). Konkrētajā gadījumā, augstākai iestādei, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, neradās šaubas par pieteicēja vainu viņam inkriminētā pārkāpuma izdarīšanā. Augstāka iestāde, izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu lietā Nr.PC402803, CSNg reģistrēšanas protokolu Nr.NK376976, transportlīdzekļa apskates protokolu, /pers. H/ un /pers. C/ ziņojumu kopijas, /pers. A/ paskaidrojumus, /pers. G/ paskaidrojumu, foto uzņēmumus, video ierakstu no individuālās kompaktās video kameras, Vidzemes rajona tiesas sprieduma

norakstu lietā Nr. 171056019, Vidzemes apgabaltiesas sprieduma kopiju lietā Nr. 171056019 kopsakarā ar /pers. A/ sūdzība, piešķīra lielāku ticamību policijas darbinieku ziņojumos un protokolā norādītajiem lietas faktiskajiem apstākļiem nekā lietas izskatīšanas gaitā /pers. A/ sūdzībā sniegtajiem paskaidrojumiem, jo augstāka iestāde nerod loģiskus izskaidrojumus tam, ka policijas darbinieks būtu ieinteresēts apmelot pārkāpēju un sastādīt viņam administratīvā pārkāpuma protokolu par faktiski neizdarītu administratīvo pārkāpumu. Savukārt pieteicējs iestādes ieskatā kā pie administratīvās atbildības saucamā persona var būt ieinteresēts sniegt sev izdevīgu lietas apstākļu izklāstu, lai izvairītos no administratīvās atbildības, līdz ar to augstāka iestāde nepiešķir ticamību /pers. A/ paskaidrojumiem, kas konkrētajā gadījumā ir pretrunā ar loģikas likumiem. Pārkāpēja nepiekrišana administratīvā pārkāpuma protokolam vēl nenozīmē, ka viņš nav izdarījis pārkāpumu. Tas vien, ka procesa dalībnieka un iestādes viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka iestāde nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus (sk. Senāta 2007. gada 22. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-305/2007 10. punktu, 2007. gada 24. maija sprieduma lietā Nr. SKA-219/1007 11. punktu).

Izvērtējot visus administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, augstāka iestāde uzskata, ka ārpus saprātīgām šaubām ir nodibināts, ka 2019.gada 30.augustā plkst.21:15 /adrese/, pa Agras ielu, virzienā no mājām /Nosaukums B/uz Rīgas ielas pusi, /pers. A/ vadīja Audi ?6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, bojājot atkritumu konteineru, neizvēloties atbilstošu braukšanas ātrumu, ņemot vērā ceļa un meteoroloģiskos apstākļus. No negadījuma vietas aizbrauca, neziņojot par to likumā noteiktajā kārtībā. Līdz ar to augstāka iestāde atzīst, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{16} panta piektajā daļā un 149^{4}.panta četrpadsmitajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus, un par izdarītiem pārkāpumiem viņš ir sodāms.

Augstāka iestāde norāda, ka /pers. A/ iesniegtajā sūdzībā Vidzemes rajona tiesai nav norādīti jauni argumenti, kurus nebūtu jau izvērtējusi augstāka iestāde lēmumā Nr.PC402803/l. Ikviena sūdzības iesniedzēja interpretācija un atšķirīgais atstāstījums par faktiem nav šķērslis, lai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, spētu rekonstruēt noskaidrojamos apstākļus un gūt priekšstatu par vērtējamiem apstākļiem tādā mērā, lai tos varētu novērtēt kā patiesībai atbilstošus.

Motīvu daļa

Tiesa, rakstveida procesā pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ 2020.gada 20.februāra lēmums Nr. PC402803/1 ir atceļams un tiesvedība izbeidzama.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 289.^{6} pantu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 289.^{12} panta otrajā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ar pārsūdzēto lēmumu /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149. ^{4} panta četrpadsmitās daļas, 149.^{16} panta piektās daļas paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmajai daļai personas vaina ir jebkura administratīvā pārkāpuma sastāva elements. Lai konstatētu pārkāpumu sastāvu, ir jākonstatē personas subjektīvā attieksme- nodoms vai neuzmanība.

Turklāt, izlemjot jautājumu par pārkāpēja vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija- nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas pamatotas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu pārkāpējam.

Pats /pers. A/ vienmēr ir kategoriski noliedzis, ka viņš administratīvā pārkāpuma protokolā minētajā laikā un vietā vadījis transportlīdzekli, izraisījis ceļu satiksmes negadījumu un atstājis negadījuma vietu.

Tiesa norāda, ka faktam, ka tieši /pers. A/ ar savu transportlīdzekli /TL marka/ A6 uzbraucis atkrituma tvertnēm, nav aculiecinieku. Lietā ir liecinieku liecības ar pieņēmumiem, ka /pers. A/ varētu būt persona, kas ir izraisījis ceļa satiksmes negadījumu. Tā policijas darbinieki /pers. C/ un /pers. H/ savos ziņojumos norādījuši, ka 2019.gada 30.augustā pēc pulksten 21.20 Drabešu pagasta Agrā, pa Agras ielu braukusi automašīna /TL marka/ A6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Kā arī pēc tam /pers. A/ sieva /pers. E/ izteikusies, ka viņas vīrs ir braucis dzērumā un uzbraucis atkritumu konteineriem. Kā arī ticis konstatēts, ka minētajai automašīnai ir bojājumi. Arī /pers. G/ savā paskaidrojumā norāda vien uz to, ka konstatējis atkritumu konteineru bojāšanu un pēc kāda laika pa Agras ielu braukusi sudrabota Audi markas automašīna.

Tiesa, noklausoties VP Vidzemes reģiona pārvaldes pievienoto video ierakstu ar /pers. E/ sniegtajiem paskaidrojumiem policijas transportlīdzeklī, nav guvusi pārliecinošus pierādījumus tam, ka minētā persona nešaubīgi un pārliecinoši apstiprinātu, ka tieši /pers. A/ ir tā persona, kas izraisījis ceļu satiksmes negadījumu un pēc tam atstājis notikuma vietu. Tiesa uzskata, ka /pers. E/ liecības ir apšaubāmas, jo viņa tāds ir mainījusi, tā kā sākotnēji bija atzinusi, ka tieši viņa vadījusi transportlīdzekli.

Arī transportlīdzekļa apskates protokolā, kur 2019.gada 30.augustā izdarīta automašīnas Audi A6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ apskate, nav nekādu norāžu, ka uz transportlīdzekļa virsbūves būtu konstatētas kādas pazīmes, kas liecinātu par to, ka ir notikusi minētā transportlīdzekļa sadursme ar atkritumu konteineru.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka šajā gadījumā nav pierādīta administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, t.t., nav pierādīts, ka /pers. A/ ir izdarījis tās darbības, kas norādītas administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC402803.

Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai, jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek parezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija (Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 3.marta spriedums lietā Nr.SKA-48/2009).

Lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (in dubio pro civis) (Administratīvās apgabaltiesa 2009.gad 29.aprīļa spriedums Nr.P129022608).

Tiesa uzskata, ka arī Vidzemes apgabaltiesas 2020.gada 20.janvāra spriedums, ar kuru atcelts Vidzemes rajona tiesas tiesnese s 2019.gada

4.novembra spriedumu, norāda uz zināmām šaubām par /pers. A/ vainīgumu izdarītajā administratīvajā pārkāpumā.

Ņemot vērā minēto, lietvedība konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ, /pers. A/ saukšana pie administratīvās atbildības uz pieņēmumu pamata nav pieļaujama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] pantu, 289.[12] panta otrās daļas 2.punktu, 289.[13], 289.[17], 289.[18] pantu, tiesnese

n o s p r i e d a :

apmierināt /pers. A/ sūdzību.

Atcelt Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. /pers. B/ 2020.gada 20.februāra lēmumu Nr. PC402803/1 un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma teksta paziņošanas dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai.

Pilna nolēmuma pasludināšanas diena – 2020.gada 27.maijs.

Tiesnese /pers. L/